

24. NEDELJA MED LETOM, 17.9. krstna nedelja
 7.00: živi in + farani
 9.00: + starši TOPOLŠEK
 + Jože ter vsi živi in + iz družine OJSTERŠEK
 10.30: + Jože SELIČ, obl.
 + Janez, Marija HABE in Mirko KAŠE
 15.00: blagoslov *Mačkove kapelice (Reka-Olešče)*

NOVIMIZZIVOM NAPROTI

Po počitnicah in dopustniških dneh začenjamo novo obdobje leta, tokrat polni življenjske energije, načrtov in želja po novih spoznanjih. Marsikdo vstopa v povsem nov način preživljanja svojega časa, zato je pomembno, kako bo zastavil prve korake.

Pri župnijski Karitas bomo začeli jesenski del leta s 4. dobrodelnim SREČELOVOM, ki bo v nedeljo, 10. 9. 2017. Z vašo pomočjo in pomočjo donatorjev smo uspeli zbrati dovolj dobitkov, ki bodo z nakupom srečke (3 eur) razveselili tako mlajše kot starejše. Srečke bodo na voljo po vsaki sv. maši. Vabljeni, da se nam tudi tokrat pridružite v kar največjem številu. Vaš dar bo pomoč sobratu v stiski.

Veselim se tega dogodka skupaj z vami.

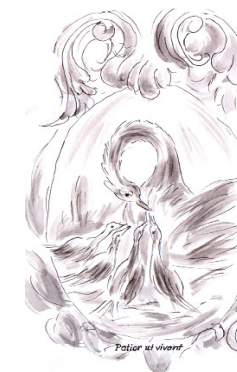
(Župnijska Karitas)

PRIPRAVE NA PODELITEV ZAKRAMENTA SVETE BIRME IN ZAČETEK VEROUČNEGA LETA

Mesec september smo začeli z intenzivno pripravo na prejem zakramenta svete birme letošnjih 37 učenk in učencev 9. razreda. Po duhovnih vajah pri Sv. Križu nad Šoštanjem, na začetku šolskih počitnic, je bil vstop v devetdnevno ob koncu počitnic lep uvod v novo šolsko leto. Starši ste v pripravi na sam birmanski dan zelo zavzeto, ustvarjalno in harmonično sodelovali. Čeprav ste birmanci iz treh župnij: Laško, Sveta Marijeta Rimske Toplice in Sv. Miklavž nad Laškim, se je ves čas čutila velika naklonjenost in povezanost. Še posebej se je to izražalo v petkovi pripravi v čiščenju in krašenju svetišča. Za to zgledno sodelovanje se vam župnika vseh treh župnij prav iskreno in lepo zahvaljujeva. V tednu od 11. do 16. septembra je reden verouk.

<p>Maše v prihodnjem tednu 23. NEDELJA MED LETOM, 10.9. 7.00: + Ida ŠANTEJ 9.00: + Milan PRIVŠEK, 3. obl. + Karel in Karolina MAČEK BIRMA 10.30: birmanci, botri in starši živi in + farani</p>
<p>PONEDELJEK, 11.9., sv. Prot in Hijacint, mučenca 7.30: + mama Fani DEŽELAK in vsi + iz družine DEŽELAK + Anika VODIŠEK + Ana HRASTNIK</p>
<p>TOREK, 12.9., sv. Marijino ime 19.00: za zdravo nosečnost in srečen porod + Blaž LOKOŠEK + Gabrijela PAJEK po maši molitve pred Najsvetejšim</p>
<p>SREDA, 13.9., sv. Janez Zlatousti, škof, cerkv. uč. 7.30: + Marjan TISELJ, starši, Franc PEČNIK in starši + Martin ZAVŠEK + Mihael GOLOUH</p>
<p>ČETRTEK, 14.9., Povišanje sv. Križa 9.30: sv. maša v Domu starejših Laško 19.00: + Ana KOLŠEK, 8. dan + Angela DERMOTA + Agica ZUPANC</p>
<p>PETEK, 15.9., sv. Žalostna Mati Božja 7:30: + rodbina ULAGA + Martin PODBREZNIK, Rozika, Cvetko, Srečko in Karli KRAŠOVC 19.00: + Janez PUŠNIK 17.30 ponovna srečanja molitvene skupine v skupnih prostorih Karitas</p>
<p>SOBOTA, 16.9., sv. Kornelij, papež in Ciprijan, škof, muč. 19.00: + Mirjana GRACNER, zadušnica + starši Ana in Ivan, štiri bratje in tri sestre družine CEPUŠ + Konrad KAUZER, Rudolf in Amalija DEŽELAK</p>

MARTINOVA LILIJA

10 september 2017, leto 9, št.:31

Pridi Sveti Duh, napolni
 srca svojih vernih!

dr. Janez Belej - se nadaljuje

Razmišljanje o naravnem in nadnaravnem spoznanju, o naravni in nadnaravni ljubezni:

Najprej moramo vedeti, da je v človeški duši možna dvojna ljubezen, naravna in nadnaravna.

Naravna ljubezen v človeku je tista, ki sledi človeškemu naravnemu spoznanju, pa naj bo razumskemu ali čutnemu, to je tistemu spoznanju, do katerega človek pride s čuti in z razumom. Temu spoznanju, ko nekaj zazna, kar ugaja razumu ali čutom, ali boljše, kar čuti ali razum spoznajo kot dobro, sledi naravna ljubezen. Kar mogoče spoznam pa ne kot moje dobro, tega ne ljubim. Ljubezen torej nujno predpostavlja spoznanje.

Kjer pa je nekaka ljubezen ali močno nagnjenje za nečem, ki je že pred spoznanjem, tam govorimo o nagonu. Živali težijo za nečim ali se nečesa izogibljejo, ne da bi poznale to dobro ali nevarno; to delajo po nagonih. Tudi človek ima nagone, vendar jih more, in tudi mora podrediti razumu in volji. Vendar danes lahko večkrat slišimo, kako mnogi istovetijo spolni nagon z ljubeznijo, in celo izzivljanje imenujejo ljubezen.

Druga ljubezen, ki more biti v človeški duši, je pa nadnaravna, in sledi nadnaravnemu spoznanju v človeku.

Kaj pa je nadnaravno spoznanje? To je pa tisto spoznanje, ki popolnoma ali pa delno presega moči našega razuma, ali boljše, do katerega se naš naravni razum ne bi mogel dokopati; do tega spoznanja pride samo z Božjo pomočjo.

Že v Stari zavezi je Bog razodel človeku globoke resnice o sebi in o nadnaravnih zadevah in Kristus je tako razodetje še izpopolnil, ko je govoril o presveti Evharistiji, o Sveti Trojici, o milosti Božji, o zveličanju in nebeški sreči, o vstajenju od mrtvih i.t.d. Ko se človeški razum in volja okleneta teh nadnaravnih resnic, seveda, to je mogoče samo s pomočjo milosti Božje, se prebudi v volji nadnaravna ljubezen do Boga, do sv. Evharistije, z eno besedo, v njej se prebudi ljubezen do nadnaravnih lepot.

Da pa more človek tu na zemlji napraviti ta odločilni korak, rekli bi nekak skok ali zagon iz zemlje v nebesa, je nujno potrebna milost Božja, ki blagodejno pripravi naš razum in voljo, da sprejmeta resnice, ki jih z naravnim

razumom ne moreta doumeti.

Naravno ljubezen pa more imeti človek tudi brez milosti Božje. Tudi ta popolnoma naravna ljubezen igra zelo važno vlogo v življenju vsakega posameznega človeka, kakor tudi v družini in na splošno v človeški družbi. Ljubezen je nekaj velikega!

Že naravna ljubezen je velikega pomena za vsakega človeka, posebno pa je potrebna tistim, ki se pripravljajo na duhovniški ali redovniški poklic. Mislim, da lahko trdim, da oseba, ki ne bi znala ljubiti, tudi čisto naravno, ne bi bila primerna za duhovniški ali redovniški poklic, pa čeprav sta ta dva poklica, kakor bomo pozneje videli, sad nadnaravne ljubezni do Boga in do bližnjega. Dekle, ki ne bi imelo prilike ali bi je ne znala izrabiti, da bi ljubila očeta, mater, brate in sestre in ne bi bila po njih ljubljena, bi prav težko postala dobra redovnica. Prav isto bi lahko trdil o mladeniču, ki bi želel postati duhovnik. Kdor torej v svojih mladih letih ne bi užival tople naravne ljubezni v družini, bi ostal vse svoje življenje nekak duhovni pohabljenec. V življenju bi tako človek moral veliko trpeti. Gorje človeku, ki v otroških in mladih letih ni bil deležen tople in lepe ljubezni!

Pred mašniškim posvečenjem: Meni mašniško posvečenje ni prineslo posebnih tvarnih skrbi. V začetku leta 1946 so se posledice vojne še močno poznale po vsej Evropi. Zato pač nisem mogel misliti, da bi prišel kdo od domačih na mašniško posvečenje in novo mašo. Saj so bili moji sošolci novomašniki v prav istem položaju. Pozitivna stran tega je bila, da nam ni bilo treba misliti na obiske in zanje skrbeti.

Je pa razumljivo, da si človek v takih edinstvenih prilikah želi družbe svojih dragih, kajti veselje, ki ga moremo deliti z drugimi, je še veliko lepše.

Tudi povabil za novo mašo mi ni bilo treba razpošiljati. Kupil sem le kakih 500 podobnic in dal nanje natisniti dan posvečenja in nove maše ter svoje ime in kratko misel, ki sem jo že zgoraj omenil (Želel sem nasloniti vse svoje duhovniško življenje in delovanje na Boga in na njegovo milost, zato sem dal natisniti na svoje novomašniške podobice besede sv. Ignacija: "Amorem tui solum cum gratia tua mihi dones et dives sum satis" (Daj mi ljube-

zen do tebe in tvojo milost pa sem dovolj bogat). Te spominke sem poslal domov, in tudi najbližjim sorodnikom, ostale sem pa razdelil bogoslovcem, predstojnikom, profesorjem in sestram. Ker se je pa na novi maši v baziliki sv. Petra zbralo več ljudi, kakor sem pričakoval, mi je podobnic zmanjkalo, celo sam sem ostal brez nje. Drugih stroškov pa nisem imel.

Tudi glede darov nisem imel skrbi.

Slovenski bogoslovci tudi revni pri denarju, so mi kupili mala kipa Srca Jezusovega in Srca Marijinega, zdravniki iz klinike, kjer sem se zdravil, so mi podarili zelo lepo štolo, sestre pa novomašni križ. Mene so ti darovi presenetili, prav nič jih nisem pričakoval.

Voščila domačih: Iz domačih krajev sem dobil tri ali štiri pisma z voščili. Pisala sta mi oče in mama, sestre, moj brat duhovnik iz Avstrije in naš župnik.

Tu bom navedel pismo očeta in matere, ki sta takrat še žalovala za mlajšima bratoma. Takole sta pisala:

Dragi sin!

Trojno dne 7.III.1946.

Tudi nama je iz srca privrela vesela pesem, da bi Ti rada k novi maši čestitala. Ker sva pa sama preokorna v takih zadevah, se naslanjava na vzklík sv. apostola Pavla do Korinčanov (15,10): "Po milosti Božji pa sem to kar sem, in njegova milost v meni ni bila prazna!" Tako upava, da se boš tudi Ti kakor sv. ap. Pavel v Tvojem novem svetem stanu srečnega počutil. Ker Te ne moreva gmotno podpirati, naj se zgodi po besedah apostola Jakoba (5,16) "Preljubi! Priznavajte eden drugemu svoje grehe in molite eden za drugega, da boste ohranjeni!" Da bi geslo sv. Frančiška Saleškega "Ne bom se izneveril" postalo tudi Tvoje geslo in vodilo v duhovniški službi, iz srca želiva

Tvoj oče

in

Tvoja mati

Belej Anton

Belej Marija